

Του **Χρήστου Επαμ. Κυργιάκη**

- Ας μιλήσουμε λοιπόν με αλήθειες κι ας πούμε τα πράγματα ως έχουν. Πιστεύεις όντως ότι το ο γιος μας αξίζει να γίνει πρωθυπουργός ή θα γίνει επειδή το βάρος τού ονόματός του θα το επιβάλει;
- Μα ακριβώς γι' αυτό το αξίζει, επειδή το όνομα που φέρει είναι βαρύ. Αγαπητή μου, εσύ πιστεύεις ότι αν δεν είχαμε τα ονόματα που έχουμε θα είχαμε συναντηθεί ποτέ; Χωρίς τα ονόματά μας δεν θα υπήρχε γάμος ούτε και ο γιος μας για τον οποίο συζητάμε.
- Δεν ήταν μόνο τα ονόματα, ήταν και τα χρήματα, έτσι δεν είναι;
- Μη γίνεσαι γελοία. Μαζί δεν πάνε αυτά;
- Όχι πάντα χρυσέ μου και το ξέρεις. Από τρεις χρεωκοπίες σε γλίτωσε ο μπαμπάς μου γιατί ο δικός σου ο μπαμπάς είχε αδυναμίες στον τζόγο και στον ποδόγυρο.
- Με το αζημίωτο το έκανε και το γνωρίζεις πολύ καλά. Τόσες δουλειές του έδωσα, στην αρχή ως υπουργός και αργότερα ως πρωθυπουργός. Μη μου πεις τώρα ότι μου έκανε και χάρη. Άλλωστε, το καλό της κόρης του είχε κατά νου και τίποτε άλλο.
- Όχι δα. Τον εγγονό του δεν τον σκέφτηκε;
- Φυσικά, έχει το όνομά του και το δεύτερο επώνυμό του. Ήταν όρος πριν γίνει ο γάμος μας. Πώς μπορώ να το ξεχάσω;
- Μεγαλώνεις και παραξενεύεις λέω εγώ. Παλιότερα δεν ήσουν έτσι. Σα να μη θέλεις να δεις το παιδί μας πρωθυπουργό.
- Μου φαίνεται πρέπει να κόψεις τις καθημερινές επαφές με τον πατέρα σου κι εσύ και ο γιος

μας. Άκου «μεγαλώνω και παραξενεύω»! Μάλλον ξεχνάς από πότε έχεις να με πλησιάσεις σαν γυναίκα, σαν σύζυγός.

- Μάλλον εσύ ξεχνάς πως αυτό που με γοήτευε πάντα σε σένα δεν ήταν ούτε η ομορφιά σου ούτε η εξυπνάδα σου αλλά η εξουσία που κατείχες. Χωρίς αυτήν δεν νομίζω να σου έριχνα ούτε μισή ματιά. Όμως αυτό το πάθος που είχες για την εξουσία ήταν τόσο διαπεραστικό που μου παρέλυε το κορμί όταν σε άκουγα να μιλάς.

- Αλήθεια ε!

- Άλλωστε γι' αυτό σε πρόσεξε και ο μπαμπάς. Αυτός ήταν και ο λόγος που σε στήριξε. Ήξερε πως για την εξουσία θα έκανες τα πάντα. Ακόμη και με το διάβολο θα συμμαχούσες.

- Και είναι κακό αυτό;

- Όχι βέβαια. Για την εποχή που ζήσαμε, καθόλου κακό. Όμως στις μέρες μας δεν αρέσουν αυτά στον κόσμο.

- Εμένα μου λες!

- Πρέπει να πείσουμε τον κόσμο ότι ο γιος μας είναι ενάντια στην οικογενειοκρατία και ότι δεν χρειάζεται τη στήριξη του μπαμπά του για να κυβερνήσει. Νομίζω πως ήρθε η ώρα να αποσυρθείς διακριτικά, να κάνεις στην άκρη για να ανοίξει ο δρόμος για το γιο μας.

- Αγαπητή μου, Το έχω ήδη δρομολογήσει και είναι σύμφωνος και ο μπαμπάς σου. Ο καλύτερος τρόπος για να εξακολουθήσω να κυβερνάω εγώ και να συνεχίσει να πλουτίζει ο μπαμπάς σου είναι να γίνει πρωθυπουργός ο γιος μας.

- Να βάλω ένα ποτό ακόμα;